

การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหาร โรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ Developing a Model of Participative Management for the Board of Private Schools in the Northeast of Thailand

ประภัศสร บุญบำรุง¹ จ่านง วงษ์ชาชม² วัลนิกา ฉลากบาง³ และ ทนงศักดิ์ คุ่มไชนะ⁴
Prapatsorn Boonbumrer,¹ Chumnong Wongchachom,² Wannika Chalakbang³
and Thanongsak Koomkhainam⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) ตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัย มี 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษารูปแบบการบริหารมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชน โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัย การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน และการศึกษาพฤติกรรมโรงเรียนเอกชนต้นแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชน จำนวน 2 โรงเรียน โดยสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง และผู้ทรงคุณวุฒิ ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบ โดยสอบถามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน ใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง 3 รอบ และระยะที่ 3 ตรวจสอบรูปแบบ โดยสอบถามคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 762 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชน มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีความรู้ความสามารถ การมีวัฒนธรรมและบรรยากาศองค์กรที่เอื้อต่อการทำงาน และการมีความรักความผูกพันต่อองค์กร องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการประเมินผล และการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และองค์ประกอบที่ 3 ประสิทธิภาพของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องความสามารถในการปรับตัวของโรงเรียน และความสามารถในการแก้ไขปัญหาของโรงเรียน 2) รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.10) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ปัจจัยสนับสนุนการบริหารแบบมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$ S.D. = 0.38) ประสิทธิภาพของการบริหารแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.47) และกระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.37) ตามลำดับ

คำสำคัญ : รูปแบบ ; การบริหารแบบมีส่วนร่วม ; คณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชน ; โรงเรียนเอกชน

¹ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Doctoral Student in Education Administration and Development, Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

² รองศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Associate Professor, Faculty of Humanities and Social Sciences, Sakon Nakhon Rajabhat University

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Assistant Professor, Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

⁴ รองศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Associate Professor, Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

ABSTRACT

The objectives of this study were: to develop a model of participative management for the board of private schools in the Northeast of Thailand, 2) to verify the appropriateness of implementing the participative management model by the board of private schools in the Northeast of Thailand. The study was conducted in 3 phases. Phase 1 concerned the investigation of a model of participative management for the board of private schools through documents and research, the interviews with 7 experts, and the examination of multiple cases of 2 private schools which were a model of participative management for the board of private schools through the use of a semi-structured interview with the licensees, managers, directors, teacher representatives, parent representatives and experts. Phase 2 concerned the development of a model by asking 21 experts through the implementation of modified Delphi technique for 3 rounds. And phase 3 concerned the verification of the model by asking from 762 board members selected by multi-stage random sampling of private schools in the Northeast of Thailand. The instrument used was a 5-rating scale questionnaire. Data were analyzed using a statistical computer package.

The study found as follows. 1) The participative management model for the board of private schools consisted of 3 components, namely component 1: supportive factors for participative management comprising the benefits of the operation, participation in decision-making, having knowledge and abilities, having a culture and organizational climate conducive to work, having love as well as commitment to the organization; component 2: participative management process comprising participation in the planning involved in the operation, participation in evaluation, and participation in receiving benefits; and component 3: effectiveness of participative management comprising students' learning achievement, satisfaction of stakeholders, students' adaptability, and students' ability to solve problems. 2) The developed participative management model for the board of private schools in the Northeast of Thailand had the overall appropriateness at high level ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.10) as arranged by mean scores in descending order respectively: supportive factors for participative management at the highest level ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.38), effectiveness of participative management at high level ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.47), and participative management process ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.37) at high level.

Keywords : Model ; Participative Management ; Board of Private Schools ; Private Schools

บทนำ

กระแสโลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมโลกทุกด้านอย่างรวดเร็ว ทำให้กลายเป็นโลกไร้พรมแดนได้รับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 ได้บัญญัตินโยบายหลักของชาติในด้านสังคมและการเมืองเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ซึ่งมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของประเทศอย่างมากเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ผู้บริหารโรงเรียนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในแนวทางและรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ รวมทั้งบทบาทผู้บริหารในการจัดการให้บรรลุผลโดยต้องอาศัย

วิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษา โดยเน้นการมีส่วนร่วมที่เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหาร การตัดสินใจ การร่วมจัดการศึกษา การจัดกระบวนการเรียนรู้ การเข้าร่วมพัฒนาโรงเรียน การระดมทรัพยากร การบริจาคทรัพย์สินให้แก่โรงเรียน มาสนับสนุนการจัดการศึกษา (จิระพงษ์ หอมสุวรรณ, 2556) ดังนั้นสถานศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญที่สุดที่ต้องดำเนินการที่เน้นการบริหารจัดการโดยการมีส่วนร่วมให้เกิดอิสระ คล่องตัวในการบริหารงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยทุกคน ทุกฝ่ายได้แสดงความคิดเห็น และเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง และสามารถนำไปพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น (มนตรี อาริราชภูร์, 2557) ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพขององค์กรเป็นสำคัญ ผลจากการ

ปฏิรูปการศึกษาก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาศึกษาเอกชน

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดหลักการของการจัดการศึกษาให้สถานศึกษาเอกชนเป็นนิติบุคคล (โสภณ ม่วงทอง, 2556) และให้มีคณะกรรมการบริหารโรงเรียนของผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นรูปแบบที่สอดคล้องกับหลักการบริหารประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ (วิเชียร ยอดจักร, 2555) ให้มีอิสระในการบริหารจัดการ เพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาและเน้นการปฏิรูประดับสถานศึกษา โดยเพิ่มบทบาทและอำนาจหน้าที่ให้กับสถานศึกษา โดยมีแนวปฏิบัติในการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพ และมาตรฐานเช่นเดียวกับกับสถานศึกษาของรัฐ บทบาทและอำนาจในการบริหารโรงเรียนเอกชนแบ่งออกเป็น 7 รูปแบบ คือ 1) ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีบทบาทหลัก 2) ผู้รับใบอนุญาตและคณะกรรมการบริหารมีบทบาทร่วมกัน 3) ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีบทบาทหลัก ผู้อำนวยการและผู้จัดการมีหน้าที่ความรับผิดชอบแยกจากกัน 4) คณะกรรมการบริหาร มีบทบาทหลัก ผู้จัดการและผู้อำนวยการมีหน้าที่ความรับผิดชอบแยกจากกัน 5) คณะกรรมการมูลนิธิมีบทบาทหลัก การบริหารงานเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร 6) ไม่มีคณะกรรมการบริหารโรงเรียน มีคณะกรรมการมูลนิธิทำหน้าที่เสมือนเป็นคณะกรรมการบริหารโรงเรียนและเป็นผู้มีบทบาทหลัก และ 7) คณะกรรมการบริหารโรงเรียนเป็นผู้มีบทบาทมีผู้อำนวยการหรือผู้จัดการบริหารงาน (ทวีศักดิ์ อ่ำลา, 2557) การบริหารตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2554 กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตยึดรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง โดยมีคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนทำหน้าที่บริหาร

การบริหารโรงเรียนเอกชนในปัจจุบันพบปัญหาด้านบริหารจัดการศึกษา คือ ผู้บริหารโรงเรียนยังไม่เข้าใจในการบริหารตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2554 ที่กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนทำหน้าที่ในการบริหารแต่สภาพที่เป็นจริง คือ คณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนไม่มีบทบาทในการบริหารอย่างจริงจัง ไม่รู้และไม่เข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่ของตนเอง อำนาจการตัดสินใจในการบริหารการศึกษาจึงตกเป็นของโรงเรียนเพียงอย่างเดียว จึงเกิดปัญหาความไม่สมดุลระหว่างการให้บริการทางการศึกษากับการสร้าง ความมั่นคงทางธุรกิจ อำนาจในการตัดสินใจไม่เปิดเสรีขาดความร่วมมือ

ในการบริหาร นอกจากนี้เงินอุดหนุนไม่พอกับการพัฒนางานบริหารทั่วไป ขาดประสิทธิภาพ ขาดความภาคภูมิใจ และขาดกลไกในการพัฒนา ซึ่งการสร้างความร่วมมือในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนจะนำมาซึ่งคุณภาพและประสิทธิผลของการจัดการศึกษา (กัญญาญญ์ ธาริบุญ, 2558)

การที่คณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชน ไม่มีบทบาทในการบริหารอย่างจริงจัง อาจจะมีสาเหตุมาจากโรงเรียนไม่มีรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ชัดเจน เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจะได้รูปแบบที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สมมติฐานการวิจัย

รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในระดับมาก

กรอบแนวคิดการวิจัย

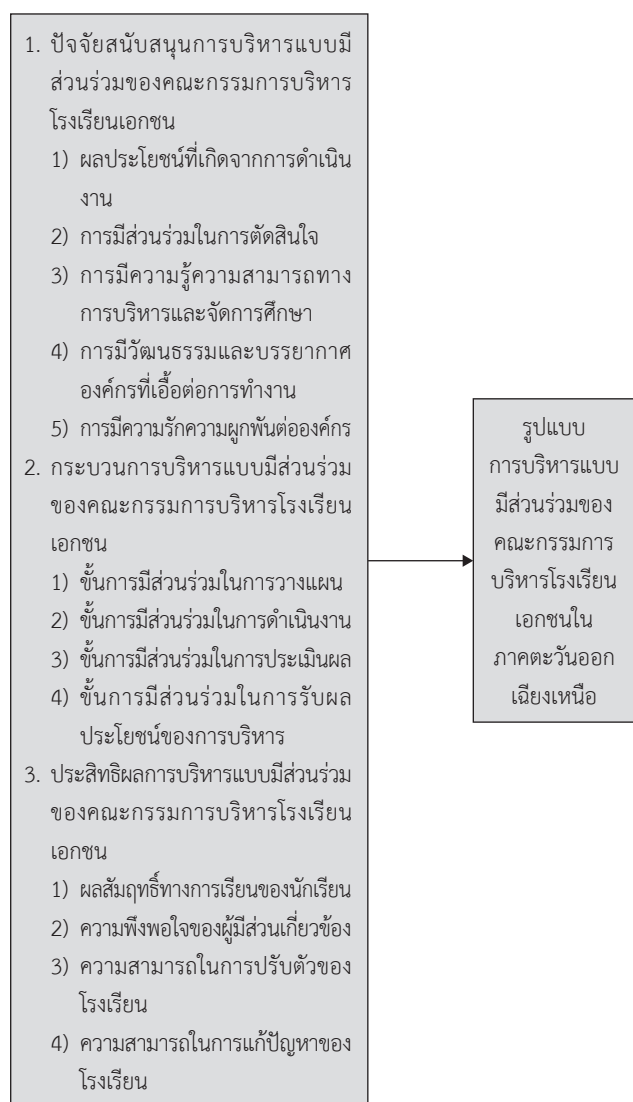
ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยโดยการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ปัจจัยสนับสนุนการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชน ศึกษาเอกสารและงานวิจัยของ Davis & Newstrom (1985) Brannick, Salas & Price (1997) ศิริพร ตันติยศ (2550) อภิชัย นุชน้อง (2551) เมตต์ เมตต์การุณจิต (2554) บัณฑิต ชุนสิทธิ์ (2553) และสุภาพ อุดตะวีใจ (2553)
2. กระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชน ศึกษาเอกสารและงานวิจัยของ Yadav (1980) World Health Organization (WHO) (1981) Shadid et al (1982) Davis & Newstrom (1985) และวิมล ม่วงเงิน (2549)
3. ประสิทธิภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชน ศึกษาเอกสารและงานวิจัยของ Chapin (1997) Hoy & Miskel (2005) เรขา ริวชัย (2554)

ปารณทัตต์ แสนวิเศษ (2555) ทรงศักดิ์ กวานปรัชชา (2556)
ปริญญ์สิริ พลปลื้มโอฐ (2557) และกัญญ์ณัฐ ธาริบุญ (2558)

นำข้อมูลมาสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ
การบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชน
และนำมาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม
ของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ได้แก่ การวิเคราะห์เอกสาร
และงานวิจัย การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ การศึกษาพหุกรณี
การใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง และการวิจัยเชิงสำรวจ
ซึ่งดำเนินการ 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ร่างรูปแบบ ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มี
เนื้อหาเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วม กระบวนการบริหาร
แบบมีส่วนร่วม และประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน

ขั้นที่ 2 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เป็นผู้มี
ความรู้ความสามารถด้านการบริหารโรงเรียนเอกชน ประกอบด้วย
นักวิชาการ อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหารการศึกษา
ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหาร เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์
ชนิดกึ่งมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ

ขั้นที่ 3 ศึกษาพหุกรณีโรงเรียนเอกชนต้นแบบมี
ส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียน จำนวน 2 โรงเรียน เป็นโรงเรียน
พระราชทานและโรงเรียนทรงคุณค่า OBEC AWARD ได้แก่
โรงเรียนเซนต์โยเซฟท่าแร่ และโรงเรียนเซนต์อแซฟมุกดาหาร
เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งมีโครงสร้าง
สัมภาษณ์ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้แทนครู ผู้แทน
ผู้ปกครอง และผู้ทรงคุณวุฒิ สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบ โดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบ
ปรับปรุง 3 รอบ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่
แบบสอบถาม ดังนี้ รอบที่ 1 ส่งแบบสอบถามชนิดตอบเห็นด้วย-
ไม่เห็นด้วย พร้อมคำถามปลายเปิดในแต่ละตอนเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ
แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ เลือกประเด็น
ที่ผู้เชี่ยวชาญตอบเห็นด้วยร้อยละ 80 ขึ้นไป และข้อเสนอแนะ
เพิ่มเติม มาสร้างแบบสอบถามในรอบที่ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิด
มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ คือ ค่ามัธยฐาน (Mdn.)
และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IR) คัดเลือกข้อความที่มีค่ามัธยฐาน
ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50
มาสร้างแบบสอบถามรอบที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ ที่มีค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
ของกลุ่มในแต่ละข้อ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตอบยืนยันหรือปรับปรุง
คำตอบ เลือกข้อความที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าพิสัย
ระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 นำมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงรูปแบบ
การบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชน
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 3 ตรวจสอบความเหมาะสมในการนำรูปแบบ
ไปใช้ โดยการสอบถามผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เครื่องมือที่ใช้ คือ
แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น
2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพทั่วไป ตอนที่ 2
สอบถามความเหมาะสมในการนำรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม
ของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนไปใช้ ดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ คณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 3,954 คน จากโรงเรียนเอกชน ทั้งหมด 659 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะกรรมการบริหารโรงเรียน เอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โรงเรียนละ 6 คน จาก 127 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง และผู้ทรงคุณวุฒิ รวมกลุ่มตัวอย่าง 762 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ดังนี้ 1) กำหนดขนาด ของกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของ ทาโร ยามาเน่ ได้ 364 คน ผู้วิจัย เลือกใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 762 คน จาก 127 โรงเรียน โรงเรียนละ 6 คน ซึ่งมากกว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณ 2) เทียบบัญญัติไตรยางศ์จำนวนโรงเรียนเอกชนในแต่ละจังหวัด กับจำนวนโรงเรียนเอกชนทั้งหมด 3) สุ่มอย่างง่าย โดยเขียน รายชื่อโรงเรียนเอกชนในแต่ละจังหวัดลงในกล่องแล้วจับสลาก มาให้ได้จำนวนโรงเรียนตามที่เทียบบัญญัติไตรยางศ์ไว้ 4) เลือกกลุ่ม ตัวอย่างคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชน โรงเรียนละ 6 คน โดยเลือกแบบเจาะจงดังนี้ ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง และผู้ทรงคุณวุฒิ

3. เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถาม นำให้กลุ่มตัวอย่างตอบเพื่อตรวจสอบ ความเหมาะสมในการนำไปใช้ของรูปแบบ เก็บข้อมูลในระหว่าง เดือนมีนาคม-มิถุนายน 2558 ได้รับแบบสอบถามคืนทั้ง 762 ชุด โดยการติดตามด้วยตนเอง โทรศัพท์ ให้ผู้ช่วยวิจัยติดตาม และทาง สื่อออนไลน์

4. วิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแปลผล ความเหมาะสมในการนำไปใช้ของรูปแบบจากค่าเฉลี่ย ดังนี้ 4.51-5.00 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 3.51-4.50 มีความ เหมาะสมในระดับมาก 2.51-3.50 มีความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง 1.51-2.50 มีความเหมาะสมในระดับน้อย และ 1.00-1.50 มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ บริหารโรงเรียนเอกชน มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบ ที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีความรู้ความสามารถ การมีวัฒนธรรมและบรรยากาศองค์กร

ที่เอื้อต่อการทำงาน และการมีความรักความผูกพันต่อองค์กร องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการประเมินผล และการมีส่วนร่วมในการรับ ผลประโยชน์ และองค์ประกอบที่ 3 ประสิทธิภาพของการบริหาร แบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องความสามารถในการปรับตัว ของโรงเรียน และความสามารถในการแก้ไขปัญหาของโรงเรียน

2. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ ของรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหาร วิทยาลัยเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้นโดย ผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.10) เมื่อพิจารณา รายองค์ประกอบสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ปัจจัยสนับสนุนการบริหารแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.38) ประสิทธิภาพของการบริหารแบบมีส่วน ร่วมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.47) และกระบวนการ บริหารแบบ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.37) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ของ รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ บริหารโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รูปแบบการบริหาร แบบมีส่วนร่วมของ คณะกรรมการบริหาร วิทยาลัยเอกชน	$\bar{X}$	S.D.	ความ หมาย
1. ปัจจัยสนับสนุนการ บริหารแบบมีส่วนร่วม	4.51	0.38	มากที่สุด
2. ประสิทธิภาพของการ บริหารแบบมีส่วนร่วม	4.46	0.47	มาก
3. กระบวนการบริหาร แบบมีส่วนร่วม	4.38	0.37	มาก
รวม	4.46	0.10	มาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ บริหารโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการบริหารแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ 1) ผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินงาน 2) การมีส่วนร่วม

ในการตัดสินใจ 3) การมีความรู้ความสามารถในการบริหารและจัดการศึกษา 4) การมีวัฒนธรรมและบรรยากาศองค์กรที่เอื้อต่อการทำงาน และ 5) การมีความรักความผูกพันต่อองค์กร องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมในการวางแผน 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 3) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล และ 4) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ องค์ประกอบที่ 3 ประสิทธิภาพของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2) ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 3) ความสามารถในการปรับตัวของโรงเรียนและ 4) ความสามารถในการแก้ไขปัญหาของโรงเรียน ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามแนวคิดของ Cohen & Uphoff (1981) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วม ได้แก่ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการดำเนินการ มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และมีส่วนร่วมในการประเมินผล และแนวคิดของ Galbraith & Lawler (1993) ที่กล่าวถึงหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมให้ประสบผลสำเร็จว่า ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารมีความจริงใจและมุ่งมั่นเต็มที่ในการเสริมสร้างพลังอำนาจด้วยการแสดงออกทั้งด้วยคำพูดและการกระทำ 2) มีการตกลงร่วมกันในการทำงาน 3) มุ่งทำงานให้บรรลุเป้าหมายมากกว่าการควบคุมหรือการกำหนดกฎเกณฑ์ 4) สร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน 5) ผู้บริหารต้องเปิดเผยและจริงใจ 6) มีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ 7) ผู้บริหารมั่นใจในความสามารถของบุคลากรและให้อิสระในการทำงาน 8) กลุ่มและชุมชน มีความตระหนักหรือจิตสำนึกในตนเอง ต่อกลุ่ม และมีการร่วมแรงร่วมใจ 9) มีการแก้ปัญหาความขัดแย้งที่เหมาะสมและมีความปรองดองกัน หากองค์กรมีการบริหารแบบมีส่วนร่วมจะก่อให้เกิดประสิทธิผลอย่างแน่นอน สอดคล้องกับแนวคิดของ Brown & Moberg (1980) ที่กล่าวถึง การมีส่วนร่วมว่าก่อให้เกิดผลในทางบวกต่อเป้าหมาย ซึ่งเกิดจากการตัดสินใจร่วมกัน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรก่อให้เกิดความคิดใหม่ๆ เกี่ยวกับงานและองค์กร ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปารณทัตต์ แสนวิเศษ (2555) ที่พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการร่วมคิดและตัดสินใจ การสนับสนุนและร่วมดำเนินการ การควบคุม ตรวจสอบการดำเนินงานของโรงเรียน และการรับบริการและรับความช่วยเหลือจากโรงเรียน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทรงศักดิ์ กวานปรัชชา (2556) ที่พบว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ทรัพยากรที่เอื้อต่อการจัดการศึกษา กระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และเงื่อนไขปัจจัยของการมีส่วนร่วม

2. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมในการนำรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้นไปใช้มีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$) และอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบ เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า ปัจจัยสนับสนุนการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) ทั้งนี้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมองว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนจะเกิดประสิทธิผลได้นั้นปัจจัยสนับสนุนการบริหารแบบมีส่วนร่วมสำคัญที่สุด ซึ่งได้แก่ 1) ผลประโยชน์ที่เกิดจากการดำเนินงาน 2) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ 3) การมีความรู้ความสามารถในการบริหารและจัดการศึกษา 4) การมีวัฒนธรรมและบรรยากาศองค์กรที่เอื้อต่อการทำงาน และ 5) การมีความรักความผูกพันต่อองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Swansburg (1996) ที่กล่าวว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมจะเกิดประสิทธิผลเกิดจากการไว้วางใจกัน ร่วมวางแผนร่วมตัดสินใจ ร่วมแก้ปัญหา มีความผูกพันกับองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับ สจิริรัตน์ แจ่มสุข (2559) ที่วิจัยพบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนจะมีประสิทธิผลนั้น จะต้องมียปัจจัยสนับสนุนการบริหารเป็นตัวป้อน มีกระบวนการบริหารเป็นตัวขับเคลื่อนเกิดผลผลิตคือประสิทธิผลของการบริหารแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม 2553) หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา มาตรา 58(2) ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สินและทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น ซึ่งแสดงว่ารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการบริหารโรงเรียนเอกชนให้เกิดประสิทธิผลต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. โรงเรียนเอกชนควรเปิดโอกาสและส่งเสริมสนับสนุนให้คณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนทุกเดือน

2. ควรมีการพัฒนากรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนให้สามารถปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนไปใช้ในการทำวิจัยแบบกรณีศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลการนำไปใช้จริงแบบเชิงลึกซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนเอกชน

2. ควรมีการวิจัยคุณลักษณะและบทบาทของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนที่มีความเหมาะสมกับสถานศึกษาในภูมิภาค เพื่อให้ได้คณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนที่มีคุณลักษณะและบทบาทที่มีความสอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมในระดับภูมิภาค

3. ควรมีการวิจัยพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อพัฒนาคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนให้มีคุณลักษณะและบทบาทเป็นไปตามข้อค้นพบที่ได้จากผลงานวิจัยนี้เพื่อให้ได้คณะกรรมการบริหารโรงเรียนเอกชนที่มีคุณลักษณะที่เหมาะสมและสามารถปฏิบัติงานตามบทบาทได้อย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กัญญ์ณัฐ ธาริบุญ. (2558). การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิระพงษ์ หอมสุวรรณ. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารการมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทรงศักดิ์ กวานปรัชชา. (2556). การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทวีศักดิ์ อ่ำลา. (2557, สิงหาคม). รูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชนที่เป็นนิติบุคคล. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 2(1), 62-80.
- บัณฑิต ชุนสิทธิ์. (2553). การเสริมสร้างพลังอำนาจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการมีส่วนร่วมบริหารจัดการสถานศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ปารณทัตต์ แสนวิเศษ. (2555). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนประถมศึกษา : การสร้างทฤษฎีจากฐานราก. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปริญญ์สิริ ปลื้มโอษฐ์. (2557). รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนที่เน้นการมีส่วนร่วมกับชุมชนเพื่อส่งเสริมสุขภาพผู้เรียนตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- มนตรี อาริราษฎร์. (2557). แนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนบ้านบางเทา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภูเก็ต : มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- เมตต์ เมตต์การุญจิต. (2554). การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม : ประชาชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและราชการ. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์.
- วิเชียร ยอดจักร์. (2555). การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิมล ม่วงเงิน. (2549). รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสถานศึกษาในอำเภอสรรพยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- เรขา ศรีวิชัย. (2554). รูปแบบการบริหารงานสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยที่มีประสิทธิผล ในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ศิริพร ตันติยศ. (2550). รูปแบบการบริหารเครือข่ายโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิผล สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สัจจรัตน์ แจ่มสุข. (2559, พฤษภาคม - สิงหาคม). รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นครูมืออาชีพในสถาบันอาชีวศึกษาเอกชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, 6(2), 33-42.

- สุภาพ อุตตะวิจิ. (2553). *แนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลเมืองแม่สอด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา. กำแพงเพชร : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- โสภณ ม่วงทอง. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในภาคตะวันออก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อภิชัย นุชเนื่อง. (2551). *รูปแบบการมีส่วนร่วมพัฒนาโรงเรียนของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Brannick, S. & Price (1997). Managing for Improved School Effectiveness : An International Survey. *School Organization*. 10 (2/3), 167-168.
- Brown, W. B. & Moberg, D.J. (1980). *Organization theory and management*. New York : John Wiley & Sons.
- Chapin, F. S. (1997). *Social participation and social intelligence* (3rded). New York : Longman.
- Cohen, J. M., & Uphoff, N. T. (1981). *Rural development participation: Concept and measure for project design implementation and evaluation*. Rural Development Committee Center for International Studies. New York : Cornell University Press.
- Davis, K. & Newstrom, J. (1985). *Human behavior at work : Organizational behavior*. New York : McGraw-Hill Company.
- Galbraith & Lawler. (1993). *The new logic for managing complex organizations*. San Francisco : Jossey-Bass Publishers.
- Hoy, W. K. & Miskel, C. G. (2005). *Educational administration: Theory, research and practice*. (7thed). New York : McGraw-Hill.
- Shadid et al. (1982). *Management: Making organizations perform*. New York : McMillan.
- Swansburg, R. C. (1996). *Management and leadership for nurse managers*. Boston : Jones and Bartlett.
- World Health Organization (WHO). (1981). "Global strategy for health for all by the year 2000," in *Health for All*. Series No.30. Geneva : WHO.
- Yadav (1980). *Doing teacher research, from inquiry to understanding*. Pacific Grove : Heinle and Heinle Publishers.

Translates Thai References

- Amla. T. (2008). The model of administration for private school as juristic person. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 2(1), 62-80. [in Thai]
- Areerat, M. (2014). *Community participation based administration of Bang Thao School under the supervision of the Office of Phuket Primary Education Service Area* (Unpublished master's thesis). Phuket Rajabhat University, Phuket, Thailand. [in Thai]
- Chunsit, B. (2010). *Empowerment of basic school board in participatory school management* (Unpublished master's thesis). Maejo University, Chiang Mai, Thailand. [in Thai]
- Homsuwan, C. (2013). *The development of participative management model for colleges under the Office of Vocational Education Commission* (Unpublished doctoral dissertation). Naresuan University, Phisanulok, Thailand. [in Thai]
- Jangsuk, S. (2015, May - August). A linear structural relationship model of factors affecting professional teachers of private vocational education institutes in the Northeast. *Nakhon Phanom University Journal*, 6(2), 33-42. [in Thai]
- Khwanpratcha, S. (2013). *Development of a model for educational management participation among members of the board of basic education institutions in the Northeast* (Unpublished doctoral dissertation). Sakon Nakhon Rajabhat University, Sakon Nakhon, Thailand. [in Thai]

- Meitkarunchit, M. (2011). *Participatory management in education: People, local administration organizations and government officers*. Bangkok : Book Point Co., Ltd. [in Thai]
- Muang-ngoen, W. *A participative administration model of the basic educational school board in Sapphaya district under the Office of Chainat Educational Service Area* (Unpublished master's thesis). Nakhon Sawan Rajabhat University, Nakhon Sawan, Thailand. [in Thai]
- Muangthong, S. (2013). *Factors affecting effectiveness of private basic education institutions in the East of Thailand* (Unpublished doctoral dissertation). Burapha University, Chonburi, Thailand.
- Nuchnuang, P. (2008). *Participative administration model for school development of the basic educational school board members* (Unpublished master's thesis). Naresuan University, Phisanulok, Thailand. [in Thai]
- Plipluem-ot, P. (2014). *A school management model focusing on community participation to enhance the learner's health according to the standards of the Basic Education Commission* (Unpublished doctoral dissertation). Eastern ASIA University, Bangkok, Thailand. [in Thai]
- Sanwiseit, P. (2012). *Community participation in basic educational management in the primary school : A grounded theory approach* (Unpublished doctoral dissertation). Sakon Nakhon Rajabhat University, Sakon Nakhon, Thailand. [in Thai]
- Srivichai, R. (2011). *An effective administration model for the private early childhood schools in Nonthaburi province* (Unpublished doctoral dissertation). Sripatum University, Bangkok, Thailand. [in Thai]
- Tantiyamat, S. (2007). *The model of participative management in effective school clusters under the Bangkok Metropolitan Administration* (Unpublished doctoral dissertation). Silpakorn University, Bangkok, Thailand. [in Thai]
- Thareeboon, K. (2015). *The participative administration affecting efficiency of teamwork of private kindergarten school administrators* (Unpublished doctoral dissertation). Silpakorn University, Bangkok, Thailand. [in Thai]
- Uttawichai, S. (2010). *The factors that affect the participation of the basic educational school boards under the Mae Sot Municipality* (Unpublished master's thesis). Kamphaeng Phet Rajabhat University, Kamphaeng Phet, Thailand. [in Thai]
- Yodjak, W. (2012). *Academic administration of private educational institutions under the Office of Surat Thani Primary Education Service Area 1* (Unpublished master's thesis). Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand. [in Thai]